فصلنامه‌ی اقتصاد مقداری (بررسی‌های اقتصادی سابق) زمستان ۱۴۰۲ ۲۰(۴) ۲۸۸-۲۵۰

فصلنامه‌ی اقتصاد مقداری

صفحه ی اصلی وب سایت مجله:
www.jqe.scu.ac.ir
شاپا الکترونیکی: ۴۲۷۱-۲۷۱۷
شاپا چاپی: ۵۸۵۰-۲۰۰۸

تبیین الگوی اثرگذاری وقوع جرایم تهران بر رشد اقتصادی استان های همجوار (بر اساس رویکرد هسته- پیرامون)

سید امین منصوری*، سید عزیز آرمن**، فرهاد حسینی***

*دانشیار اقتصاد، گروه اقتصاد، دانشکده اقتصاد و علوم اجتماعی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران (نویسنده مسئول).

ایمیل: Sa.mansouri@scu.ac.ir

0000-0003-1251-4028

آدرس پستی: خوزستان، اهواز، گلستان، گروه اقتصاد، دانشکده اقتصاد و علوم اجتماعی، دانشگاه شهید چمران اهواز، کد پستی ۹۳۱۱۳-۶۱۳۵۷

**استاد اقتصاد، گروه اقتصاد، دانشکده اقتصاد و علوم اجتماعی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.

ایمیل: saarman@scu.ac.ir

*** کارشناس ارشد اقتصاد، گروه اقتصاد، دانشکده اقتصاد و علوم اجتماعی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.

ایمیل: farhadhossini74@gmail.com

اطلاعات مقاله	طبقه‌بندی JEL	واژگان کلیدی
تاریخ دریافت: ۲۷ دی ۱۴۰۲ تاریخ بازنگری: ۲۳ فروردین ۱۴۰۳ تاریخ پذیرش: ۱۳ اردیبهشت ۱۴۰۳	E26, H26, O17	هسته- پیرامون، شهری و منطقه ای، جرم؛ رشد اقتصادی؛ داده‌های تابلویی، EGLS

اطلاعات تکمیلی:

این مقاله برگرفته از پایان نامه ی کارشناسی ارشد آقای فرهاد حسینی در رشته اقتصاد به راهنمایی دکتر سید امین منصوری و دکتر سید عزیز آرمن در دانشگاه شهید چمران اهواز است.

سپاسگزاری: بدین وسیله از معاونت پژوهشی دانشگاه شهید چمران اهواز که در انجام این تحقیق مولف را مساعدت نمودند، قدردانی می‌شود.
تضاد منافع: نویسنده مقاله اعلام می‌کند که در انتشار مقاله ارائه شده تضاد منافعی وجود ندارد.
منابع مالی: این مطالعه بخشی از پایان نامه کارشناسی ارشد است که توسط معاونت پژوهشی دانشگاه شهید چمران اهواز با شماره گرنت SCU.EE1400.30460 حمایت مالی شده است.

ارجاع به مقاله:
منصوری، سید امین.، آرمن، سید عزیز و حسینی، فرهاد. (۱٤۰٤). تبیین الگوی اثرگذاری وقوع جرایم تهران بر رشد اقتصادی پیرامون (بر اساس رویکرد هسته- پیرامون). *فصلنامه اقتصاد مقداری (بررسی‌های مقداری سابق)*، ۲۲(۴)، ۲۸۸-۲۵۰.

doi 10.22055/jqe.2024.45875.2604

© 2024 University of Mazandaran, Babolsar, Iran. This article is an open access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0 license) (http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/)

چکیده گسترده

معرفی:

از بعد از انقلاب، رشد جمعیت در حاشیه شهرهای بزرگ زیاد بوده است. مطالعات زیادی در زمینه ی ارتباط بین مهاجرت و رشد شهرها انجام شده ولی هیچ یک تاثیر الگوهای جرم و جنایت شهری بر اقتصاد شهرستان های اطراف را در نظر نگرفته است. اگر جرم و جنایت شهری بر منطقه جغرافیایی بزرگتری تأثیر می‌گذارد، آنگاه این فقط یک مشکل «داخلی شهر» نیست، بلکه یک مشکل منطقه‌ای است که ساکنان حومه شهر و شرکت‌ها به طور یکسان در آن تحت تأثیر قرار می‌گیرند. جرائم علاوه بر اثرات مستقیمی که در منطقه‌ی جغرافیایی دارند، اثرات غیر مستقیمی می تواند بر سایر مناطق همجوار داشته باشد. مسلماً نشت این اثرات ممکن است بسته به نوع جرم در مناطق مختلف اثرات متفاوتی از خود نشان دهد. مدل هسته پیرامون یا *Core-Periphery* به توضیح اینکه چرا برخی از مناطق درون شهری از رفاه قابل توجهی برخوردار هستند، در حالی که برخی دیگر همه نشانه های محرومیت و فقر شهری را نشان می دهند، کمک می کند.

متدولوژی:

با در نظر گرفتن این مهم، سوالی پیش می‌آید این است؛ که جرایم تا چه اندازه می‌توانند رشد اقتصادی مناطق را تحت تاثیر قرار دهند؟ این تاثیرات به چه صورت است و در میان جرایم کدام یک تاثیرات بیش‌تری بر رشد اقتصادی مناطق دارد؟ آیا جرم در یک منطقه می تواند بر رشد اقتصادی در منطقه ی پیرامون خود اثرگذار باشد؟ از این رو هدف اصلی در این تحقیق بررسی جرم در هسته و تاثیر آن بر مناطق پیرامون است. برای این منظور استان تهران به عنوان هسته و ۳۰ استان به عنوان پیرامون برای دوره ی ۱۳۹۹-۱۳۷۷ مورد بررسی قرار گرفته است.

یافته‌ها:

تحلیل ضرایب نشان می‌دهد که رشد تولید ناخالص داخلی استان تهران اثر منفی و معناداری را بر رشد اقتصادی سایر استان‌ها دارد. بررسی اثر شاخص فلاکت بر رشد اقتصادی نشان می‌دهد که افزایش یک درصد شاخص فلاکت در استان‌ها منجر به افزایش رشد اقتصادی می‌شود. همچنین بررسی برآوردها نشان می‌دهد که افزایش یک درصد در نرخ بیکاری استان‌ها منجر به افزایش رشد اقتصادی می‌شود. نرخ رشد جمعیت تاثیر مثبت و معناداری بر رشد اقتصادی استان‌ها داشته است. شواهد نشان می‌دهد که افزایش یک درصد در تعداد قتل غیرعمد استان تهران و ضرب و جرح و صدمه استان منجر به افزایش در رشد اقتصادی استان‌ها می‌شود. اما تغییرات در ضرب و جرح و صدمه تاثیر منفی و معناداری بر رشد اقتصادی استان‌ها داشته است. افزایش تعداد تظاهر به چاقوکشی و تعداد مسموم کردن عمدی استان تهران باعث افزایش در رشد اقتصادی سایر استان‌ها می‌شود. اما تغییرات لگاریتم مسموم کردن عمدی تاثیر منفی و معناداری بر رشد اقتصادی استان‌ها داشته است. لگاریتم تعداد سرقت از اماکن دولتی در استان تهران تاثیر منفی بر رشد اقتصادی استان‌ها داشته است. اما دیفرانسیل لگاریتم سرقت از اماکن تاثیر مثبت و معناداری بر رشد اقتصادی استان‌ها داشته است. لگاریتم تعداد سرقت از منازل در استان تهران تاثیر مثبت و معناداری بر رشد اقتصادی استان‌ها داشته است. افزایش یک درصد در سرقت از مغازه‌ها و سرقت از مراکز صنعتی و تجاری استان تهران رشد اقتصادی را در سایر استان‌ها کاهش می‌دهند. اما دیفرانسیل لگاریتم سرقت از مغازه‌ها در استان تهران تاثیر

مثبت و معناداری بر رشد اقتصادی استان‌ها داشته است. این بررسی نشان می دهد که افزایش یک درصد در تعداد سرقت موتور سیکلت و دوچرخه و سرقت احشام در استان تهران باعث افزایش رشد اقتصادی سایر استان‌ها شده است. دیفرانسیل لگاریتم سرقت قایق موتوری و لوازم دریایی تاثیر منفی و معناداری بر رشد اقتصادی استان‌ها داشته است. رشد سرقت لوازم خودرو یا وسایل داخل آن در استان تهران تاثیر منفی و معناداری بر رشد اقتصادی استان‌ها داشته است. همچنین سرقت قایق موتوری و لوازم دریایی در استان تهران تاثیر منفی و معناداری بر رشد اقتصادی استان‌ها داشته است.

نتیجه گیری:

نتایج نشان می‌دهد که کاهش امنیت جانی در استان تهران، باعث سرریز سرمایه‌گذاری و تولید به سمت سایر استان‌ها می‌شود و به همین دلیل تولید و رشد اقتصادی در سایر استان‌ها افزایش می‌یابد. همچنین بررسی انواع شاخص‌های سرقت عادی اثر متفاوتی را بر رشد اقتصادی سایر استان‌ها دارند، به این صورت که شاخص‌های سرقت عادی از مکان‌های ایجاد تقاضا برای کالاها و خدمات از قبیل مغازه‌ها و مراکز تجاری و همچنین اماکن دولتی اثر منفی را بر رشد اقتصادی سایر استان‌ها دارند، چرا که تهران به عنوان پایتخت نقش مهمی را در ایجاد تقاضا برای محصولات سایر استان‌ها دارد و هرگونه کاهش امینت در مراکز تجاری تهران اثرات فراگیری را بر کل اقتصاد خواهد داشت. اما اثرات اماکن دولتی به دلیل تمرکز ادارات در تهران و نقش منحصر به فرد آن‌ها در کل کشور، اثرات آن‌ها مختص استان تهران نیست و آثار منفی کاهش امنیت اماکن دولتی به سایر استان‌ها در قالب عدم هدایت منابع سرمایه‌گذاری و تقویت زیربناهای اقتصادی سرایت می‌کند. اما بعضی از عناصر سرقت عادی از قبیل سرقت از منازل مسکونی، سرقت موتور سیکلت و سرقت احشام مختص یک استان خاص بوده و افزایش آن‌ها در یک منطقه خاص باعث سرریز سرمایه‌گذاری به سایر استان‌ها شده و رشد اقتصادی آن‌ها را افزایش می‌دهد. در نهایت از آنجا که شاخص‌های جرم دارای تنوع بالایی هستند، شواهد به کارگیری انواع شاخص‌های جرم در برآورد مدل نشان می‌دهد که بسته به نوع شاخص جرم، اثرات بر رشد اقتصادی متفاوت خواهد بود. در واقع شاخص‌های فراگیر از قبیل سرقت از اماکن دولتی و سرقت از

مراکز تجاری در استان تهران به عنوان پایتخت کشور اثرات منفی را بر کل اقتصاد خواهند داشت، اما شاخص‌های قابل تغییر از قبیل سرقت از منازل مسکونی که با مهاجرت قابل تغییر است، اثرات مثبت را در سایر استان‌ها خواهد داشت.

Reference

Allingham, M. G., & Sandmo, A. (1972). Income tax evasion: A theoretical analysis. *Journal of Public Economics, 1*(3-4), 323–338.

Alonso, W. (1964). *Location and land use: toward a general theory of land rent*: Harvard university press.

Argyrous, G. (1996). Cumulative causation and industrial evolution: Kaldor's four stages of industrialization as an evolutionary model. *Journal of Economic Issues, 30*(1), 97–119.

Arman, S. A., Farazmand, H., Moltafet, H., & Kafili, V. (2016). Crime and convergence of per capita GDP: spatial econometric analysis. *Journal of Applied Economics Studies in Iran, 5*(20), 123–149. doi:10.22084/aes.2016.1669 [in Persian]

Becker, G. S. (1968). Crime and punishment: An economic approach. *Journal of political economy, 76*(2), 169–217.

Blackburn, K., Neanidis, K. C., & Rana, M. P. (2017). A theory of organized crime, corruption and economic growth. *Economic Theory Bulletin, 5*, 227–245.

Borgatti, S. P., & Everett, M. G. (2000). Models of core/periphery structures. *Social networks, 21*(4), 375–395.

Bradford, D. F., & Kelejian, H. H. (1973). An econometric model of the flight to the suburbs. *Journal of political economy, 81*(3), 566–589.

Brand, S., & Price, R. (2000). The economic and social costs of crime.

Burnham, R., Feinberg, R. M., & Husted, T. A. (2004). Central city crime and suburban economic growth. *Applied economics, 36*(9), 917–922.

Capasso, S. (2005). Crime, inequality and economic growth. *Innovation, Unemployment, and Policy in the Theories of Growth and Distribution, 168*.

Carboni, O. A., & Detotto, C. (2016). The economic consequences of crime in Italy. *Journal of Economic Studies, 43*(1), 122–140.

Cremer, H., & Gahvari, F. (1996). Tax evasion and the optimum general income tax. *Journal of Public Economics, 60*(2), 235–249.

Cullen, J. B., & Levitt, S. D. (1999). Crime, urban flight, and the consequences for cities. In: MIT Press 238 Main St., Suite 500, Cambridge, MA 02142-1046, USA journals ….

Dargahi, H., Ghasemi, M., & Fatollahi, S. (2020). he Impacts of Bounced Checks on Economic Growth Through the Banking Credit Risk Channel Emphasis on Enforcement of Laws: Provincial Panel Approach. *Journal of Economic Modeling Research, 11*(40), 7–32. doi:10.29252/jemr.10.40.7

Davoodi, A., Sadeghi Amroabadi, B., & Afghah, S. M. (2026). The effect of Economic Freedom on the Relationship between the Corruption Index and Economic Growth in Iran's Economy. *Quarterly Journal of Quantitative Economics (JQE), Article in Press*, –. doi:10.22055/jqe.2025.50207.2712 [in Persian]

Detotto, C., & Otranto, E. (2010). A time varying parameter approach to analyze the macroeconomic consequences of crime.

Detotto, C., & Pulina, M. (2013). Does more crime mean fewer jobs and less economic growth? *European Journal of Law and Economics, 36*, 183–207.

Dutta, M., & Husain, Z. (2009). Determinants of crime rates: Crime Deterrence and Growth in post-liberalized India.

Enamorado, T., López-Calva, L. F., & Rodríguez-Castelán, C. (2014). Crime and growth convergence: Evidence from Mexico. *Economics letters, 125*(1), 9–13.

Fleisher, B. M. (1963). The effect of unemployment on juvenile delinquency. *Journal of political economy, 71*(6), 543–555.

Fleisher, B. M. (1966). The effect of income on delinquency. *The American Economic Review, 56*(1/2), 118–137.

Fujita, N. (2007). Myrdal's theory of cumulative causation. *Evolutionary and Institutional Economics Review, 3*, 275–284.

Goulas, E., & Zervoyianni, A. (2012). *Growth, Deficits and Uncertainty in a Panel of 28 Countries*. Retrieved from

Goulas, E., & Zervoyianni, A. (2013). Economic growth and crime: does uncertainty matter? *Applied Economics Letters, 20*(5), 420–427.

Graves, P. E. (1979). A life-cycle empirical analysis of migration and climate by race. *Journal of Urban economics, 6*(2), 135–147.

Greenbaum, R. T., & Tita, G. E. (2004). The impact of violence surges on neighbourhood business activity. *Urban Studies, 41*(13), 2495–2514.

Greenwood, M. J., & Hunt, G. L. (1984). Migration and interregional employment redistribution in the United States. *The American Economic Review, 74*(5), 957–969.

Greenwood, M. J., & Stock, R. (1990). Patterns of change in the intrametropolitan location of population, jobs, and housing: 1950 to 1980. *Journal of Urban economics, 28*(2), 243–276.

Grubb, W. N. (1982). The flight to the suburbs of population and employment, 1960–1970. *Journal of Urban economics, 11*(3), 348–367.

Havi, E. D. K. (2014). The economic impact of crime rate on economic performance in Ghana. *Academic Research International, 5*(1), 227.

Josten, S. D. (2003). Inequality, crime and economic growth. A classical argument for distributional equality. *International tax and public finance, 10*(4), 435–452.

Khodaparast Mashhadi, m., & Ghafoori Sadatieh, m. (2014). Investigating the Relationship Between Economic Development and Crime in Iran. *Encyclopedia of Economic Law Journal, 21*(5), –. doi:10.22067/le.v21i5.48142

Klimczuk, A., & Klimczuk-Kochańska, M. (2019). Core-periphery model. *Core-Periphery Model,[in:] SN Romaniuk, M. Thapa, P. Marton (eds.), The Palgrave Encyclopedia of Global Security Studies, Palgrave Macmillan, Cham, 2019*, 1–8.

Kolm, S.-C. (1973). A note on optimum tax evasion. *Journal of Public Economics, 2*(3), 265–270.

Kumar, S. (2013). Crime and economic growth: evidence from India.

Mansouri, A., & Afghah, M. (2019). Impact of corruption and crime on smuggling: Evidence from Iran. *Journal of International Studies, 15*, 35–52.

Mansouri, A., & Ahangari, A. (2020). The Impact of Neighborhood on Iran's Intra-Industry Trade (A Spatial Panel Econometric Approach). *Iranian Economic Review, 24*(1), 19–39. doi:10.22059/ier.2020.74473

Mansouri, S. A. (2024). Investigating the Effect of Sanctions on Casual Relationship between Corruption, Income Inequality and Poverty in Iran. *Quarterly Journal of Quantitative Economics (JQE), 21*(1), 171–201. doi:10.22055/jqe.2024.43224.2544 [in Persian]

Massey, D. S., & Zenteno, R. M. (1999). The dynamics of mass migration. *Proceedings of the National Academy of Sciences, 96*(9), 5328–5335.

Mills, E. S. (1992). The measurement and determinants of suburbanization. *Journal of Urban economics*, *32*(3), 377–387.

Mills, E. S., & Price, R. (1984). Metropolitan suburbanization and central city problems. *Journal of Urban economics*, *15*(1), 1–17.

Moftakhari, A., Jafari, M., Abounoori, E., & Nademi, Y. (2025). Investigating the effects of gender inequality on brain drain in developing countries. *Quarterly Journal of Quantitative Economics (JQE)*, *22*(3), 1–26. doi:10.22055/jqe.2021.37203.2362 [in Persian]

Mtati, N. J. (2012). *The impact of crime on the South African economic growth.* Nelson Mandela Metropolitan University,

Nikooghadam, M., & Jazmi, M. (2018). Investigating the Effect of Smuggled Goods and the Degree of Trade Openness on Economic Growth in Iran. *Journal of Economic Research (Tahghighat- E- Eghtesadi)*, *53*(2), 465–494. doi:10.22059/jte.2018.65952 [in Persian]

Niño, P., Coronado, R. A., Fullerton, T. M., & Walke, A. G. (2015). Cross-border homicide impacts on economic activity in El Paso. *Empirical Economics*, *49*, 1543–1559.

Nurbasuni, L. E., & Khoirunurrofik, K. (2024). Between crime and economic growth: the asymmetric role of public expenditure and unemployment. *Review of Regional Research*, 1–25.

Pourehtesham, M., & Mohaddasi Far, M. (2018). Relationship between Crime, Fertility Rates and Economic Growth. *Social Welfare*, *18*(68), 137–165. Retrieved from http://refahj.uswr.ac.ir/article-1-3181-en.html

Pourfard, S., & Ghalibafasl, H. (2020). Impact of Tax Evasion and Tax Corruption on the Private Investment and Public Expenditure as Factors of Economic Growth. *Journal of Development and Capital*, *5*(1), 1–22. doi:10.22103/jdc.2020.13521.1066 [in Persian]

Raj, P., & Kalluru, S. R. (2023). Does crime impede economic growth? An evidence from India. *Cogent Social Sciences*, *9*(1), 2196814.

RajiansAsli, M., & Sadeghi, V. (2015). The Interaction between Crime and Development. *Journal of Legal Studies*, *7*(3), 83–107. doi:10.22099/jls.2015.3499

Roberts, M. (2002). Cumulative causation and unemployment. In *Productivity Growth and Economic Performance: Essays on Verdoorn's Law* (pp. 165–196): Springer.

Rueda, R. A. A., & Pérez, M. I. G. (2015). The price of crime: How crime affects private investment in South America. *Economía & Región, 9*(2), 47–74.

Ruiz Estrada, M. A. (2013). How Crime can Affect Economic Performance through the Application of an ECM-Model: the Case of Guatemala. *Available at SSRN 2220109*.

Sadeghi Amroabadi, B., Googerdchian, A., & Shahbazi, N. (2012). Empirical Analysis of Money Laundering Shocks on Economic Growth, Government Expenditure and Income Inequality in IRAN. *Strategic Research on Social Problems, 1*(1), 97–117. Retrieved from https://ssoss.ui.ac.ir/article_17058_de05a8953f6086d9bc5badef8e7d0251.pdf [in Persian]

Sampson, R. J., & Wooldredge, J. D. (1986). Evidence that high crime rates encourage migration away from central cities. *Sociology and Social Research, 70*(4), 310–314.

Sharkey, P., & Torrats-Espinosa, G. (2017). The effect of violent crime on economic mobility. *Journal of Urban economics, 102*, 22–33.

Singh, B. (1973). Making honesty the best policy. *Journal of Public Economics, 2*(3), 257–263.